

Travelling News

from and for tourism lovers

quarterly
#127 – June 2024

Summary

In memoriam	3
Voorwoord - Éditorial (Gilbert Menne)	4

Voyages et découvertes | Reisimpressies en ontdekkingen

• Madeira : l'île fleurie, le jardin de l'Atlantique José Burgeon	5
• Colombia, een potentiële topbestemming (deel 1) Patrick De Groot	9
• Ontdek de 3 grootste Colombiaanse steden (deel 2) Patrick De Groot.....	14
• Van Weggis naar Val di Sole Karel Meuleman	18
• Escapade nîmoise et ses environs Sibylle Vermeire.....	23
• In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute (deel 8) Patrick Perck	28
• A tourist takes a picture... in Lier (Belgium) Karel Meuleman	32

Actualité touristique ♦ Toeristische actualiteit

• Kust wil toerisme met meer maatschappelijke draagkracht Daniel Steevens.....	33
• Go Norway – Liaison directe Bruxelles-Bergen Gilbert Menne	35

Activités UBJET ♦ UBJET activiteiten

• UBJET Algemene Vergadering in Andenne Patrick Perck	36
---	----

Advertising rates Editorial committee Contact	42
---	----

UBJET ♦ Extra

- Plus de photos d'articles dans ce magazine sur www.ubjet.org/extra
- Meer foto's bij artikels in dit magazine vind je op www.ubjet.org/extra
- More pictures of articles in this magazine can be found at www.ubjet.org/extra

Le prochain numéro paraîtra en septembre 2024. Les textes et photos doivent parvenir au rédacteur en chef avant le 1er août. Het volgende nummer verschijnt in september 2024. Teksten en illustraties moeten bij de hoofdredacteur binnen zijn vóór 1 augustus.
Front Cover: Waspalmen in de Valle de Cocora | ©Photo: Patrick De Groot

Met ontzetting hebben wij kennis genomen van het onverwachte overlijden van onze vriend en collega Jean-Claude Couchard, lid van de Raad van Bestuur en vice-voorzitter van UBJET. In 1972 richtte Jean-Claude het kwartaalblad **Travelling News** op, het eerste Belgische reis- en vrijetijds magazine, gedrukt door de Société d'Imprimerie des Nouvelles Editions Couchard in Elsene. Hij creëerde ook de *Travelling Guide*, een zeer waardevol instrument voor reisbureaus en de *Electronic View Travelling Guide*, waarmee men de hotels voorgesteld door de belangrijkste Belgische touroperators kon selecteren. In 1991 werd Maïté, de vrouw van Jean-Claude, hoofdredacteur van *Travelling News*; zij voorzag een nieuwe rubriek, Health & Beauty Travel, met reportages over de beste hotels, thalassotherapie en spabehandelingen over de hele wereld. Vervolgens richtten ze het *Thalasso House* en de *Club Thalasso Europ* op.

Zodra hij toetrad tot de Raad van Bestuur van onze vereniging deelde Jean-Claude ons zijn uitgebreide kennis van het toerisme en zijn waardevolle ervaring in de uitgeverij- en public relations-sector. Hij was een zeer menselijke man, warm, levensgenieter, altijd beschikbaar. In 2012 gaf hij ons een groot geschenk: ons tijdschrift, *UBJET INFO*, ging *TRAVELLING NEWS* heten, het papieren tijdschrift dat hij zelf creëerde en dat niet meer verscheen vanwege de evolutie naar online uitgaven. Sindsdien is **Travelling News** uitgegroeid met deze prestigieuze naam tot een opmerkelijke digitale publicatie. Jean-Claude heeft er altijd actief aan meegewerkt en wilde de volledige drukproef van elk nieuw nummer herlezen.

Bedankt Jean-Claude, voor alles wat je ons hebt gegeven. We zullen je nooit vergeten. De Raad van Bestuur van UBJET sluit zich bij mij aan en betuigt zijn diepste medeleven aan zijn familie en vrienden.

Voorwoord

Onze Algemene Vergadering in Andenne was een opmerkelijk succes. De ontvangst door het gemeentebestuur, het VVV-kantoor, de musea en het Pégard hotel zal in ons geheugen gegrift blijven. Dank aan onze nieuwe Administrateur, Philippe Lombet, die nu de functie van adjunct-secretaris-generaal op zich neemt.

In memoriam

C'est avec consternation que nous avons appris le décès inopiné de notre ami et collègue Jean-Claude Couchard, Administrateur et Vice-Président de l'UBJET. En 1972, Jean-Claude a fondé le magazine trimestriel **Travelling News**, qui fut le premier magazine belge du voyage et des loisirs, sorti des presses de la Société d'Imprimerie des Nouvelles Editions Couchard à Ixelles. Il créa également le *Travelling Guide*, un outil très précieux pour les agences de voyages et le *Travelling Guide Electronic View* qui permit la sélection des hôtels proposés par les principaux tour-opérateurs belges. En 1991, l'épouse de Jean-Claude, Maïté, devint rédactrice en chef de *Travelling News* et créa une nouvelle rubrique: les voyages Santé-Beauté, avec des reportages sur les meilleurs hôtels, centres de soins de thalasso et de thermalisme à travers le monde. Ils fondèrent alors la *Thalasso House* et le *Club Thalasso Europ*.

Dès son arrivée au sein du Conseil d'administration de notre association, Jean-Claude nous a apporté sa large connaissance du tourisme et sa précieuse expérience du secteur de l'édition et des relations publiques. C'était un homme très humain, chaleureux, bon vivant, toujours disponible. En 2012, il nous fit un grand cadeau: permettre à notre revue, qui s'appelait alors *UBJET INFO*, de porter désormais le nom de *TRAVELLING NEWS*, le magazine sur papier qu'il créa lui-même et qui cessa de paraître étant donné l'évolution des éditions en ligne. Depuis, porteuse de ce nom prestigieux, **Travelling News** est devenue une publication digitale remarquable. Jean-Claude y participait d'ailleurs toujours activement et tenait à relire intégralement l'épreuve de chaque nouveau numéro.

Merci Jean-Claude, pour tout ce que tu nous a apporté. Nous ne t'oublierons jamais. Le Conseil d'administration de l'UBJET se joint à moi pour adresser à sa famille et à ses amis l'expression de sa plus profonde sympathie.

Éditorial

Notre Assemblée générale à Andenne fut un remarquable succès. L'accueil par les autorités communales, l'Office du Tourisme, les musées et l'hôtel Pégard resteront dans nos mémoires. Merci à notre nouvel Administrateur, Philippe Lombet, qui assume désormais la charge de secrétaire-général adjoint.

Uw tijdschrift zet zijn informatieve missie voort. In dit nummer vindt u artikelen van onze leden over hun recente ontdekkingen.

José Burgeon neemt ons mee naar Madeira, het Bloemeneiland. Patrick De Grootte is net terug uit Colombia, een bestemming voorbestemd om een groot succes te worden. Karel Meuleman zwierf over de alpenweiden tussen Zwitserland en Italië. Sibylle Vermeire bezocht Nîmes en omgeving. Patrick Perck vervolgt de beschrijving van zijn pelgrimstocht naar Santiago de Compostela. In de rubriek Toerismenieuws volgt Daniel Steevens de duurzame ontwikkelingsprojecten van de Belgische Kust. Ten slotte brengt ondergetekende verslag uit over de ontwikkelingen in Noorwegen en Mauritius.

Ik wens alle lezers een prachtige zomer en veel genot bij hun reizen.

Gilbert Menne

Hoofdredacteur TRAVELLING NEWS

Votre magazine continue sa mission d'information. Vous trouverez dans ce numéro des articles de nos membres sur leurs découvertes récentes.

José Burgeon nous emène à Madeira, l'île fleurie. Patrick De Grootte revient de Colombie, une destination promise à un grand succès. Karel Meuleman a parcouru les alpages entre Suisse et Italie. Sibylle Vermeire a visité Nîmes et ses environs. Patrick Perck poursuit la description de son pèlerinage vers Saint-Jacques de Compostelle. Dans la rubrique Actualité touristique, Daniel Steevens a suivi les projets de développement durable de la Côte belge. Enfin, le soussigné rend compte des nouveautés en Norvège et dans l'île Maurice.

Je souhaite à tous nos lecteurs un merveilleux été et beaucoup de passionnants voyages.

Gilbert Menne

Rédacteur en chef TRAVELLING NEWS

62e Festival Mondial de FOLKLORE

Jambes - Namur

16 > 19 août 2024

ATHÉNÉE ROYAL
Hall Omnisports (Jambes)

GRÈCE
JAPON
PÉROU
BOSNIE-
HERZÉGOVINE
TAÏWAN
VENEZUELA
BELGIQUE

Festival Mondial
de FOLKLORE
Jambes-Namur
Société Royale

PROGRAMMATION
SOUS RÉSERVE DE MODIFICATIONS

Office du Tourisme de Namur
081 24 64 49

www.festifolkjambes.be

Créé en 1958, par Jean Mosseray, le Festival Mondial de Folklore de Jambes-Namur « Société Royale » est le plus ancien Festival de danses folkloriques de Wallonie.

Il a été placé deux fois « Sous le Haut Patronage de Sa Majesté le Roi ».

Le festival est réputé à travers le monde entier par sa convivialité.

Sa devise est « Folklore = Amitié ».

Durant 4 jours, Jambes est : la « Capitale Mondiale du Folklore ».

Elle accueille des groupes authentiques en provenance de leurs pays respectifs et issus au moins de 3 continents.

À Jambes, on danse !

Venez découvrir les spectacles, cortèges, bal du monde ...

Madeira : l'île fleurie, le jardin de l'Atlantique

©Texte et photos : José Burgeon

Bonjour et bienvenue à Madère, le jardin flottant. Après 3 h 25 de vol, le Boeing Luxair se pose sur la piste de l'aéroport de Funchal. 20° en janvier !

Madère se situe au nord de l'archipel des Canaries, à la latitude de Casablanca au Maroc. Surnommée la perle de l'Atlantique, Madère présente des paysages de montagnes extraordinaires, une végétation semi-tropicale, un véritable jardin fleuri. L'île fut découverte en 1419 par Zarco et Teixeira, lors d'une expédition dirigée par l'infant Henri le Navigateur. Son nom « A ilha da Madeira » signifie « île boisée ». Séparée des Canaries et de l'Afrique par une fosse marine atteignant 4.512m de profondeur, Madère, comme Porto Santo et les Desertas, surgit de l'Atlantique à l'époque tertiaire, lors d'une

éruption volcanique. Les cours d'eau ont creusé des vallées encaissées, les vagues ont déchiqueté les falaises qu'elles ont débitées en galets. Les côtes sont très escarpées ; on y trouve généralement des plages couvertes de gros galets noirs.

UNE RESERVE BIOSPHERE

Du niveau de la mer à 300 m d'altitude, c'est le domaine de la canne à sucre, plantée dès 1500. La récolte a lieu en mai pour produire du rhum. On utilise la mélasse pour préparer le bolo de mel (gâteau) et le poncha (punch, avec rhum, miel et citron). Les bananiers se trouvent surtout dans la région de Ponta do Sol, la récolte s'effectue toute l'année ; on coupe la fleur pour donner de la force au bananier. De 300 à 750 m, poussent les céréales, les

Porto Moniz

Panorama superbe

Jardin botanique

Santana

fruits et la vigne -essentiellement dans le nord de l'île, notamment à Sao Vicente. Au-delà, la zone tempérée froide présente des pins, de la bruyère, des dragonniers, jacarandas, hibiscus, fenouil, avocats et lauriers arborescents (lauris silva – plante endémique, depuis plus de 1.000 ans). Les fleurs couvrent toute l'île : hortensia, mimosa, magnolia, fuchsia, estrelicia (oiseau de paradis), orchidées, protea, beladona... L'archipel de Madère fut la première réserve Biosphère de l'Unesco en Macaronésie (Canaries + Açores + Madère).

FUNCHAL

Située au fond d'une baie harmonieuse, Funchal – dont le nom vient de funcho ou fenouil est la capitale de l'île autonome de Madère. Elle étage ses maisons blanches sur les pentes. Ville de 126.000 habitants, elle possède 10 villages. Sé abrite la cathédrale du XVe siècle, en style manuelin (du roi Manuel Ier). La pierre noire de basalte est caractéristique de nombreux monuments de l'île. Le Mercado dos Lavradores (le marché des travailleurs) est particulièrement animé le matin. Le Jardim Botânico, magnifique parc de 35 hectares, compte plus de 2.000 espèces exotiques originaires de tous les continents. Le vin liquoreux de Madère, produit depuis le XVIIe, se décline en quatre variétés : le Sercial sec, le Verdelho demi-sec, le Boal demi-doux et le Malvoisie très doux (visite chez D'Oliveiras). Toujours en compagnie du guide-chauffeur Rubencsa Costa, on peut admirer le savoir-faire des travailleuses de La Broderie de Patricia & Gouveia, 1925).

MONTE

L'itinéraire de la seconde journée nous mène au Pico dos Barcelos (350 m) avec un superbe panorama sur la ville de Funchal. Au belvédère d'Eira do Serrado (1.094m), on jouit d'une vue magnifique sur le Curral das Freiras (vallée des nonnes), située dans le cratère de l'île. Le tourisme a commencé à Monte à la fin du XIXe siècle, avec les Anglais. L'église de Monte héberge le monument funéraire de Charles Ier, dernier empereur d'Autriche (dynastie des Habsbourg). L'impératrice Sissi, qui cherchait un climat doux, y séjourna après son passage à Corfou. Un conseil : faites absolument la descente de 2 km en traîneau, guidé par deux Madériens ; c'est inoubliable !

CAMACHA ET SANTANA

Le tour de l'est nous fait découvrir Camacha – centre de la vannerie. L'osier, fait main et résistant, est utilisé notamment pour la fabrication des traîneaux de Monte. La première partie de football du Portugal eut lieu à Camacha en 1870. La petite chapelle du village est dédiée à Sao José. A Ribeiro Frio, à 880 m d'altitude, la vue splendide sur la côte émerveille le visiteur. Santana, charmant petit village de la côte nord-est, possède 200 chaumières à toit de chaume triangulaire. La tradition remonte au XVe siècle, avec l'utilisation du trigo (maïs). Porto da Cruz, située au pied d'une falaise superbe, est l'arrêt de l'après-midi avec la visite de la fabrique de rhum. Pico do Facho, à 322 m, laisse découvrir une

vue merveilleuse sur la pointe orientale Ponta de Sao Lourenço, sous un ciel bleu azur. A chaque halte, une surprise naturelle attire le regard : les collines verdoyantes, les fleurs multicolores, le bleu du ciel et de l’océan. Tout cela porte un nom : Madeira. Machico, première capitale de l’île en 1419, présente la statue de Teixeira, navigateur qui a découvert Madère avec Zarco, dont la statue se trouve à Funchal. Machico abrite une jolie église blanche et noire – comme dans toute l’île.

CAMARA DE LOBOS – PORTO MONIZ

La quatrième excursion propose le tour de l’ouest avec tout d’abord Camara de Lobos (chambre des loups), un village très pittoresque avec son petit port de pêche, son église et ses maisons blanches. Cabo da Girao possède la plus haute falaise d’Europe (580 m) et la seconde du monde. L’église de Ribeira Brava (rivière sauvage) est dédié à Sao Bento (Saint Benoît) ; le bord de mer mérite une pause après les visites. Paul da Serra (1.500m), seul plateau de l’île, possède un tout autre climat avec du brouillard en hiver ; il y fait plus frais. Porto Moniz, avec ses étranges bassins naturels de roches volcaniques, se présente comme un lieu agréable pour le déjeuner et la prise de beaux clichés. Le plat national madérien est le espada preta, accompagné d’une banane frite et du milho frito (cubes de maïs frits). Ce long poisson plat argenté est pêché à la main. Le pescada éveille aussi nos papilles gustatives, ainsi que le bodiao (poisson perroquet). Les fruits de la passion peuvent également ravir les amateurs de desserts.

Le mois de mai, avec le Festival des Fleurs, est la période idéale pour découvrir Madère mais cette île peut être visitée toute l’année.

Bananiers

Une île très montagneuse

Monte - Descente en traîneau

INFO

- www.luxairtours.lu
- www.riu.com – Hôtel Riu Madeira****

Colombia, een potentiële topbestemming (Deel 1)

© Tekst & foto's: Patrick De Groot

Waterval nabij Minca

Het toerisme floreert in Colombia. Het Andesland heeft een rijke pre-Columbiaanse beschaving (= periode tot aan de Spaanse kolonisatie) en natuur met 's werelds 2de belangrijkste biodiversiteit. Colombia was jarenlang 's werelds meest onveilige land. Ga mee op toeristische verkenning met onze ervaringen van een rondreis begin 2024. De beste reisperiode is december-maart. Tijd: Brussel 12 u (13 u zomer) > Colombia 6 uur. De munteenheid is de

Colombiaanse peso (Col \$): 4.000 peso is ca. €1. Paspoort volstaat, geen visum voor B en NL. Een reisverzekering is verplicht!

GESCHIEDENIS

Voor de rijke pre-Columbiaanse cultuur bezoek je o.m. het schitterende Museo del Oro van de hoofdstad Bogotá. In het ZW ligt San Augustus (sinds 1995 Unesco Werelderfgoed) met het *Parque Arqueológico*. De Spanjaarden verkenden de kusten langs de Caribische Zee vanaf 1499. In 1525 werd de 1ste Spaanse nederzetting gesticht in Santa Marta (la Antigua) aan de Caribische Zee. Het

veroverde gebied kreeg de naam van Nieuw-Granada (1425). In 1538 werd Santa Fé de Bogotá opgericht. Het land was een deel van het Onderkoninkrijk Peru tot 1717. Daarna van de Spaanse kolonie het zgn. Onderkoninkrijk Nieuw-Granada (samen met Venezuela, Ecuador en Panama) met Bogotá als hoofdstad. De oorspronkelijke Spaanse exploratie werd een conquista met gebiedsverovering, het uitmoorden van de indianen-stammen en het stelen van hun schatten (vooral van goud en de zoektocht ernaar, bekend als de mythe van El Dorado). De onafhankelijkheidsstrijd startte in 1810 en culmineerde met de Slag van Boyacá op 7/8/1819 met de overwinning van Simon Bolívar tegen de Spanjaarden en de oprichting van Groot-Colombia. Bolívar werd de 1ste president en is de nationale held. Spanje erkende de onafhankelijkheid (al op 20/7/1810 uitgeroepen) pas in 1880. Panama werd (met de hulp van de USA) in 1903 onafhankelijk van Colombia.

GEOGRAFIE

Colombia is het meest NW land van Zuid-Amerika en ligt volledig in de tropen, grotendeels ten N van de evenaar (tussen 12°NB en 4°ZB / 67° en 79°WL) en is 1,14 miljoen km² groot (= Frankrijk plus Spanje en Portugal

of 37,4x België). Als enig Zuid-Amerikaans land ligt Colombia aan 2 oceanen : in het N de Atlantische Oceaan (Caribische Zee), in het W de Stille Oceaan (Pacific). Het zeer bosrijke land grenst in het NW aan Panama op de lengte van Midden-Amerika, in het NO aan Venezuela, in het O en ZO aan Brazilië, en in het Z aan Peru en Ecuador.

Colombia is ingedeeld in 5 regio's : Het centrale hoogland van het jonge plooingsgebergte Andes, opgesplitst in 3 ketens of *Cordilleras* : *Occidental*, *Central* en *Oriental*. De Nevado des Huila (5.750m) is de hoogste Andestop, in het NO in de Sierra Nevada de Cristobal Colón y Simón Bolívar (5.775m). De 2 belangrijkste rivieren van het land zijn de bergstromen de Magdalena en de Cauca, die nabij de havenstad Barranquilla uitmonden in de Atlantische Oceaan. In de centrale (met miljoensteden Medellín en Cali) en oostelijke (Bogotá) bergruggen en -dalen leven de meeste inwoners. Het Caribisch kustgebied in het N (belangrijkste toeristische zone met Cartagena en het NP Tayrona). Het kustgebied van de Pacific in het W (minder toeristisch en minder veilig). Orinoquia : de vlakten van de Orinoco in het O/NO, met llanos of savannes. Amazonia : het tropisch regenwoud van de Amazone (in het ZO) = *selvas*. Het klimaat is op

basis van temperatuur en hoogteligging ingedeeld in de tierra caliente (warme zone, o.m. Cartagena), de *tierra templada* (gematigde zone, o.m. Medellín), de *tierra fria* (koude zone, o.m. Bogotá, met een droge periode van midden-december tot einde februari) en de *tierra helada* (polaire bergzone). Colombia is zeer onderhevig aan natuurrampen (aardbevingen, vulkaanuitbarstingen, overstromingen, modderlawines). Toeristisch hoogseizoen van december tot februari, met het minst kans op regen (behalve aan de Pacifische Kust en Amazonia), maar met de hoogste prijzen.

Landbouw is de belangrijkste activiteit met koffieteelt als belangrijkste commercieel- en export-gewas. Verder ook rijst, maïs, sorghum, suikerriet, yuca (cassave, maniok), katoen en bananen. Extensieve traditionele veeteelt. Mijnbouw met delfstoffen zoals steenkool, goudwinning en smaragd (nr.1 van de wereld), aardolie-productie (petroleum = voornaamste exportproduct van Colombia). Medellín is naast Bogotá het belangrijkste industrieelcentrum, petrochemie in Cartagena. Colombia kende een sterke bevolkingsgroei (5 milj. in 1912, 22,5 milj. in 1973, en nu ca. 52 milj.). De inheemse bevolking (met 87 indianen-stammen, vooral in de llanos en Amazonia) = 4% van het totaal. 58 % is mesties (= gemengde afkomst, uit Europese mannen en inheemse vrouwen) of creools (= Spanjaarden geboren in de kolonie), 14 % mulat, 20 % blank (= hoogste klassen), en tenslotte 4 % zwart (nazaten van Afrikaanse slaven). Ca. 5 milj. Colombianen wonen in het buitenland, vooral in de USA. Sedert 2017 zijn vele vluchtelingen uit Venezuela naar Colombia gekomen en leven er in grote armoede. 90 % van de bevolking is rooms-katholiek. Het onderwijs heeft een hoog niveau, maar de kennis van vreemde talen is beperkt. Jongeren leren wel steeds meer Engels. Het ontwikkelingsniveau van Colombia is vrij hoog: HDI (Human Development Index) (2021/2) = 0,752.

CULTUUR

De bekendste Colombiaanse auteur is Gabriel García Márquez. Oscar Muñoz is de belangrijkste hedendaagse visuele artiest. Moderne kunst vind je in enkele musea van Bogotá en Medellín. Colombia is bekend voor de telenovelles. Het carnaval van Barranquilla is na Rio de Janeiro 's werelds grootste. De *cumbia* is de bekendste dans. Cali is beroemd voor de salsa. Shakira (°1977) is de beroemdste zangeres. Kerstmis is populair met schitterende kerstverlichting. Voetbal is de nationale sport, en de Colombiaanse wielrenners zijn bekend, zoals wielerveteraan Nairo Quintana.

Plaza Mayor in Villa de Leyva

Canyon in het NP Chicamocha

GASTRONOMIE

Proef de *Jugos naturales* = verse fruitsappen op basis van tropisch fruit. De Colombianen drinken het (met extra water, melk of suiker) bij elke maaltijd. Bij het ontbijt eet men *arepas* (platte maïsbroodjes) en roereieren (met ui en tomaat). Populair zijn de (maïs) *empañadas* met kip of vlees. Het nationale gerecht is *bandeja paisa* (met rundvlees, rijst, zwarte bonen, spekzwaard, avocado, ei) uit Medellín en *ajiaco* (soep op basis van kip, maïs, aardappelen, roomkaas) is dé specialiteit van Bogotá. Ook bakbananen, kip en gekweekte zalmforel zijn in trek, en typisch voor Kerstmis zijn de *buñuelos*, gefrituurde deegballetjes met romige kaas. Koffie is de nationale drank: buitenlanders verkiezen de beste kwaliteit en vragen een “tinto”. De Colombiaan drinkt koffie van mindere kwaliteit. Bekende bieren (vooral van de groep AB Inbev) zijn Club Colombia, Poker, Aguila en onze Stella Artois.

TOERISME

Men telde 841.000 internationale toeristen in 1998, 3,32 milj. in 2016, een top van 4,5 milj. in 2019, en 2,1 milj. in het coronajaar 2021. Het herstel en de verdere ontwikkeling van het toerisme is nu aan de gang. Naast hotels en hostals zijn er vele *finca's*. Bijkomend is er een belangrijk binnenlands toerisme. Enkele decennia geleden was het echt gevaarlijk in Colombia en werd reizen ten zeerste afgeraden. Colombia is bekend voor het sextoerisme: verboden door de wet nr.1336 van 2009. Vele hotels (zoals in Medellín) afficheren dit verbod aan de ingang! Er zijn 59 Nationale Parken (= 11% van Colombia). Het PN del Chicamocha is een populair met adembenemende zichten op de canyon, dieper dan de Grand Canyon! Neem de kabelbaan (°2009, 6,4 km) en bezoek het *Monumento a la Santandereanidad*. Er zijn talrijke horecazaken (proef er geroosterde rode reuzenmieren), een museum over de Guane-beschaving en leuke attracties voor kinderen.

TOERISTISCHE RONDREIS

Opgepast voor diarree: start met medicatie voorafgaand de reis. Het wegennet is veelal in slechte staat, maar de (tol)autowegen zijn OK. Neem best geen huurauto, maar wel een betaalbare privé-chauffeur! Souvenirs: *fique*, keramiek, koffie, en over Pablo Escobar. Colombia is goedkoop, zeker voor horeca. Naast de BTW wordt altijd een fooi (= propina) van 10% aan de rekening toegevoegd, maar men is vrij om deze te betalen.

DE KOLONIALE DORPEN EN STEDEN

Talrijke in het hart van Colombia met kwadratisch stratenpatroon en het centrale plein. De topper in Villa de Leyva (°1572) is de immense Plaza Mayor, 's lands grootste plein. In de buurt is het stadje Ráquira bekend voor het pottenbakken en kitscherige souvenirs. Het authentieke stadje Curiti ligt in de regio van de stam Guane. Hier is de vezelplant *fique* (familie van de agave) bekend en de afgeleide (sterke) producten (b.v. schoenen en handtassen) zijn duurzame souvenirs. In de buurt ligt San Gil (bekend voor avontuurlijke sporten) en de waterval Juan Curi in het Parque Ecologico. Het prachtige en charmante Barichara staat bekend als het mooiste van Colombia en floreert door het toerisme. Het Andeslandschap vanaf de *mirador* is schitterend. Hier vertrekt de 6,2 km lange geplaveide Camino Real, een fikse wandeltocht naar het pittoreske dorpje Guane. Men zou hier volop vogels kunnen spotten: Colombia heeft 20% van 's werelds vogelsoorten. Vervolgens reisden wij naar Santa Marta met de vernieuwde zeedijk en het *Museo del Oro Tayrona*. Dan naar het populaire ecotoeristische Minca (aan de voet van de Sierra Nevada de Santa Marta, 's werelds hoogste kustgebergte!). Logies in de Ecolodge Sol de Minca: een aparte ervaring in de jungle, maar apen, vogels en jaguars hebben wij niet gezien! Voor trekkers is de 4 à 5-daagse wandeltocht naar Ciudad Perdida (1.300 m) een must, alsook het NP Tayrona. Wij genoten van enkele spectaculaire panorama's en prachtige watervallen. *In deel 2 nemen wij u mee naar de 3 grootste steden.*

tripico

Uw specialist in
Colombia

Unforgettable travel
experiences with a
positive impact

tripicolombia

Positieve impact

We werken met lokale en duurzame partners. Dit zorgt ervoor dat de ervaringen 100% lokaal zijn en zo de plaatselijke economie en natuur stimuleren.

Gepersonaliseerde reizen

Waar u wil, wanneer u dat wil in Colombia. Tripico past zich volledig aan aan uw dromen. Met onze persoonlijke aanpak zorgt Tripico ervoor dat u een zorgeloze reis hebt.

Wij zijn experts in Colombia

Tripico is een reisbureau opgericht door Tim (België) en Ana (Colombia) uit een passie om het beste van Colombia te laten zien zoals wij dat zelf zien.

5,0 ★★★★★ 23 reviews

Contact

+32 472543190

9991 Adegem, België

info@tripico.be

www.tripico.be

Ontdek de 3 grootste Colombiaanse steden (deel 2)

© Tekst & foto's: Patrick De Groot

Verken de 3 grootste steden van het prachtige Colombia. Eerst de indrukwekkende hoofdstad Bogotá, vervolgens de topper Medellín en tenslotte de bekendste toeristische stad Cartagena.

DE HOOFDSTAD BOGOTA

Het *Distrito Capital (DC)* de *Bogotá* (1.776 km²) strekt zich uit over 30 km lengte en 15 km breedte en telt 8 milj. inwoners (330.000 in 1938) of 1/5de van de totale Colombiaanse bevolking. Geniet van het panorama op de *Torre Colpatria* (°1978, hoogste gebouw 180 m van Colombia). Bogotá is de 5de grootste stad van Latijns-Amerika (na Mexico City, São Paulo, Buenos Aires en Lima). De hoofdstad ligt zeer hoog (2.640 m) en noteert jaarlijks gem. 1.000 mm neerslag, is sterk vervuild en men kan last hebben van hoogteziekte. Prachtig panorama vanaf de *Cerro de Montserrate* (3152 m), bereikbaar met *funicular* en kabelbaan. Sedert december 2000 is er een uitgebreid netwerk van openbaar vervoer (*Transmilenio*) waarbij bussen op aparte fast lanes rijden en een (gedeeltelijke) oplossing bieden aan de verkeerschaos. De metro is in aanbouw. Bogotá is sinds 1976 's werelds 1ste stad waar op zon- en feestdagen straten (*ciclovias*) worden afgesloten voor wandelaars, fietsers en sporters. Er zijn tal van betere rijke wijken (zoals *Usaquén* en *Chapinero*) naast de *comunas* of sloppenwijken. Toeristisch het meest bekend is de oude koloniale wijk **La Candelaria**.

Bezoek de Nationale Bibliotheek, de Opera en het meest populaire plein *Plaza Bolívar*, omringd door o.m. het Capitool (= wetgevende macht), de kathedraal (1638-1911) en het Paleis van Justitie (dat einde 1985 bezet werd door de verzetsbeweging M-19 en 55 doden telde). In het midden staat het bronzen standbeeld van *Simon Bolívar*. Het *Musea del Oro* is wereldberoemd (voorwerpen, juwelen, helmen, maskers en wapens) met 4 grote afdelingen en als topper de offerzaal met 3.266

Panorama op Bogotá

fonkelende gouden voorwerpen. Een must is het *Museo Botero* van *Fernando Botero* (1932-2023), wereldbekend als schilder en beeldhouwer om zijn volumineuze figuren (naakte vrouwen, vogels, kinderen, oorlog). In dit museum vind je ook de uitgebreide privé-collectie van de kunstenaar (met o.m. *Delvaux*). Interessant zijn het *Museo Colonial* en het *Museo de la Independencia* in de *Casa del Florero* over de Colombiaanse onafhankelijkheid op 20/7/1810. De gebroken vaas van *Llorente* is er dé blikvanger.

Maak een dagexcursie naar de Zoutmijnen van **Zipaquirá** met de immense (8.500 m²) ondergrondse uitgehouwen kathedraal (°1995). Er wordt sinds 1500 zout gewonnen.

Er zijn 4 niveaus, de diepste op -180 m. Daal af in de oude zoutmijn en passeer langs de moderne kruisweg *Via Crucis*. Het hoogtepunt is de kathedraal met 3 naven. Interessante 3D-film over de historiek van de regio van de Muisca-stam, de zoutmijn en de oprichting van de kathedraal. Het historische centrum van de koloniale stad Zipaquirá is interessant.

MEDELLIN

De 2de grootste stad (°1616) van Colombia ligt op 1540 m hoogte. Begin 20ste e. groeide de stad sterk door de industrialisatie. In 2022 werd Medellín door Forbes & Time Out verkozen tot 's werelds 3de beste stad (1. Edinburgh en 2. Chicago). Een must zijn Fernando Botero's schilderijen en hedendaagse Colombiaanse schilderkunst in het *Museo de Antioquia* en de 23 bronzen beelden op de Plaza Botero. Het in 1995 opgeblazen beeld van de vogel (Págaro) in het Parque San Antonio staat naast het nieuwe beeld. Het Palacio Nacional (nu shopping center) is een schitterend art nouveau gebouw (1925) van de Belgische architect Augustín Goovaerts. Bezoek de Casa de la Memoria (°2011), dat handelt over het beruchte en gewelddadige drugsverleden van Medellín. Tijdens het drugsconflict (ca. 1985-2019) zijn 10 miljoen mensen (20 % van de toenmalige bevolking) slachtoffer

geweest. In 2002 keerde de rust terug en onderging de stad een ware metamorfose. Tip: bekijk de gewelddadige TV-serie *Narcos* (2015) over de drugkartels van Pablo Escobar in Medellín, en het Cali-kartel.

Het **drugsverleden**: een 5-tal guerillagroepen hebben het land in diepe crisis gestort in de 2de helft van de 20ste e., waaronder de FARC (*Fuerzas Armadas Revolucionarias Colombianas*), °1964 en de kleinere ELN (*Ejército de Liberación Nacional*). De 2 grootste drugkartels: die van Medellín (o.l.v. Pablo Escobar, neergeschoten in 1993 in een volkswijk) en Cali. Sinds 26/9/2016 is er een vredesverdrag tussen de regering (onder president Juan Manuel Santos, die in 2016 de Nobelprijs voor de Vrede kreeg) en de FARC, die een einde maakte aan 52 jaar burgeroorlog. Het land is intussen veilig en stabiel en is een presidentiële republiek (beheerst door conservatieven en liberalen). Een must is een diner in het beroemde restaurant El Cielo van de Colombiaanse chef Juan Manuel Barrientos Valencia, het enige 1*-Michelin-restaurant van Colombia, en behoort tot de top van Latijns-Amerika. Met restaurants in Bogotá en 3 in de USA. De vrouwelijke chef Leonor Espinosa van het restaurant Leo in Bogotá zou nog beter zijn en behoort tot 's werelds 50 beste.

Wij bezochten met de lokale topgids Sebastian het toeristische Comuna 13, de sloppenwijk die door de beroemde

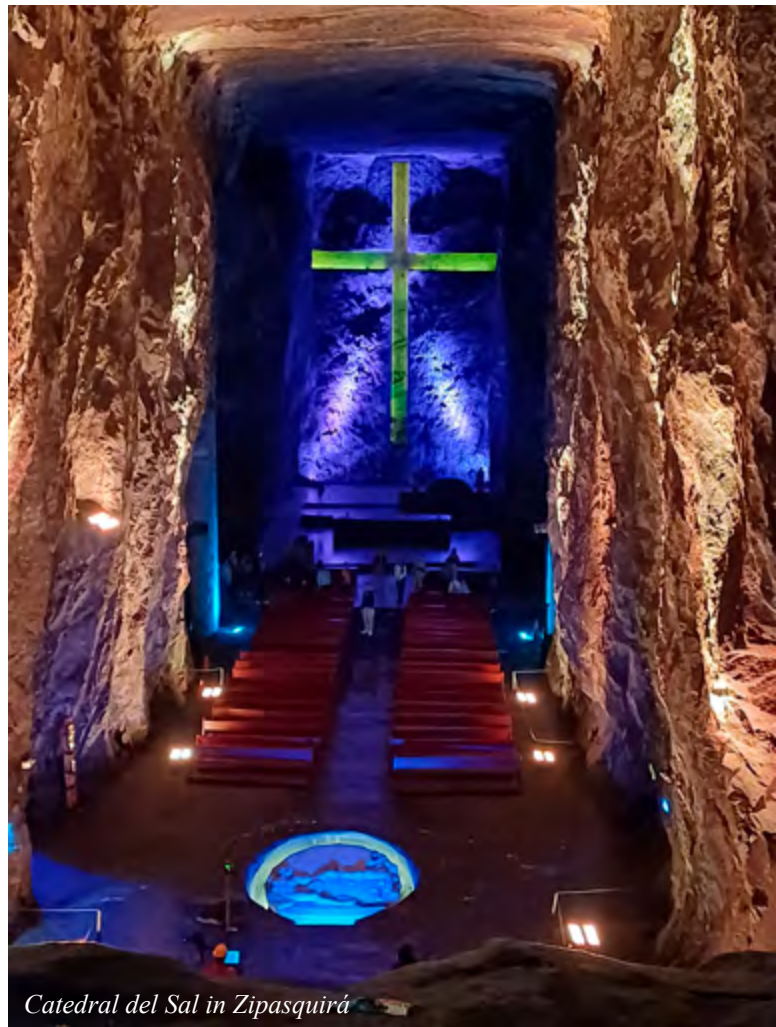
roltrappen en de kabelbaan met het centrum werd verbonden, en indertijd het gevaarlijkste deel was van de stad. Geniet hier van de streetart, zoals ook in de minder bekende Comuna 4. De talrijke kabelbanen (TransMiCable, sinds 2018) die de wijken op de hellingen verbinden met het centrum zijn een must met prachtige zichten op het uitgestrekte Medellín. Leuk is de botanische tuin nabij de universiteit. Voor winkels, horeca en uitgaansleven moet je in de chique en hippe wijk El Poblado zijn, met de Milla de Oro en het Parque Lieras.

Maak een dagexcursie naar het toeristische **Guatapé** aan het kunstmatig meer Embalse Peñol-Guatapé met een stuwmeer en hydro-elektrische centrale. Blikvanger is de 200 m hoge granieten monoliet Piedra de Peñol, met prachtig zicht vanaf de top. Geniet van een boottochtje op het meer en vaar langs de vervallen en verwoeste finca van Pablo Escobar. Guatapé is bekend voor zijn vrolijke *zócalos* of reliëf-taferelen die de plinten van de gevels van de huizen onderaan sieren.

Ten zuiden van Medellín ligt **de koffiedriehoek = de Zona Cafetera**. Colombia is na Brazilië en Vietnam het belangrijkste koffieland van de wereld. De koffie is wereldberoemd en de beste soorten worden uitgevoerd naar de USA en Europa. Recent zijn er steeds meer koffiehuisen (b.v. Juan Valdez) met kwaliteitslabel Cafe de Colombia. De koffieregio is een absolute must om te bezoeken (Unesco Werelderfgoed) en de koffieplantages (alleen arabica) liggen tussen 800 en 2200 m hoogte. **Salento** (4.000 inw.) is de (overtoeristische) uitvalsbasis. Bewonder in de groene **Vallei van Cocora** de beroemde waspalmen, nationale boom van Colombia, tot 60 m hoog en aldus de hoogste ter wereld. Maak een onvergetelijke wandeling (5 of 17 km) met prachtige panorama's. Bezoek in de buurt een koffiefinca en leer alles van A tot Z over het arbeidsintensieve productieproces van koffie met 2 oogsten per jaar. Het nabijgelegen **Filandia** is authentieker en minstens even aantrekkelijk als Salento.

CARTAGENA

In het N ligt het kleurrijke **Cartagena de Indias** (°1533 en genoemd naar het Spaanse Cartagena), één van de best bewaarde koloniale steden van Zuid-Amerika (Unesco Werelderfgoed). De oude ommuurde stadsdeel telt drie wijken (*barríos*): Centro, San Diego en Getsemaní (uitgaansbuurt en streetart). Tal van kerken en mooie historische pleinen, zoals Plaza de Bolívar en Plaza de los Cochés met de *Puerta del Reloj*. Cartagena is 's lands belangrijkste en duurste toeristisch centrum en de grootste stad (meer dan 1 milj.) aan de Caribische Zee. Steeds meer cruiseschepen leggen hier aan.

Catedral del Sal in Zipasquirá

Het kleurrijke koloniale centrum

Offerzaal in het Goudmuseum

Het meer van Guatapé

Bezoek de universiteit, de kathedraal, de vestingsmuren met bastions en het *Palacio de la Inquisición* met het historisch museum. De (Spaanse) inquisitie vond plaats tussen 1610 en 1821. Cartagena heeft veel gastronomische restaurants (zoals El Burlador) en de mooie winkels (boetieks, originele en duurzame souvenirs). Neem een koffiepauze op het terras van het beste hotel Santa Clara (Franse groep Sofitel) in het voormalige klooster.

Maak een boottocht naar de **Islas del Rosario** met een 30-tal eilandjes met koraalriffen (= NP), al dan niet met overnachting aan een tropisch Caribische strand. Neem in Cartagena de hop on hop off bus, met eveneens haltes in het nieuwe rijke stadsdeel Bocagrande (het Miami of Dubai van Colombia).

SLOT

De slogan dat Colombia het meest gastvrije land ter wereld is waarschijnlijk juist. Wij hebben één van de mooiste reizen meegemaakt in ons leven, en werden overal vriendelijk ontvangen en hebben ons nergens (echt) onveilig gevoeld (maar blijf wel op uw hoede en neem geen waardevolle voorwerpen mee! Neem 's avonds best een taxi). De natuur is overweldigend, maar ook de cultuur is ongelooflijk rijk. Het is zeker dat Colombia een mooie toeristische toekomst tegemoet gaat.

*Casa de la Memoria**Comuna 13*

INFO

Websites :

Colombia travel

- howtobogoto.com / medellinliving.com / parquesnacionales.gov.co

Er is geen Colombiaans toerismebureau in de Benelux. Toerismekantoren zijn schaars en brochures zo goed als onbestaande. Het professionalisme van het toerisme kan beter!

Aanbevolen reisgidsen

- Le Guide Vert Colombie (2024, 490p.), Trotter Colombia (2022, 484p., Uitgeverij Lannoo) en ANWB Ontdek Colombia (2020, 290p.)
- Perscontact = Touroperator Tripico (o.l.v. Tim Bosschaerts en zijn Colombiaanse echtgenote Ana) werd opgericht op 1/2/2022. Zij behartigen het duurzaam toerisme met accent op lokale (eenvoudige) hotels, lokale chauffeurs, en is vooral natuurgericht. De sterkte van deze reisorganisator ligt in de perfecte organisatie en bijstand. Wij hebben dankzij hen enorm genoten van een droomreis! info@tripico.be en www.tripico.be

Van Weggis naar Val di Sole

een winterse beleving – deel 1

©Tekst en foto's: Karel Meuleman

Astridkapelle in Küssnacht

Nog eens een echte winter beleven, met echte sneeuw en bitter koud: dat was het opzet. En of dat gelukt is? Meer dan verwacht! Een sneeuwstorm viel ons ten deel, gevolgd door prachtige winterse landschappen onder een stralende zon. Zoals in de boekjes. Zoals in dit magazine, hier en nu, in twee afleveringen. We maken je deelgenoot zodat je ook zin krijgt in die onvervangbare, winterse gezelligheid.

PALMENSTRAND

Onze eerste stop was Zwitserland, niet zo ver, maar reizen begint al bij je vertrek, dus kalm aan. Maar niet zo kalm dat je elke 250 kilometer zou moeten stoppen

om bij te laden. De officiële acteradius van onze elektrische wagen is 400 km; dat klopt, in de zomer. Bij koudere temperaturen zakt die schrikbarend. En om radio en verwarming uit te zetten tijdens de rit? Nee, bedankt. Dan maar de oude, vertrouwde diesel van stal gehaald en die rijdt 5,2 liter per 100 km ofte zowat 1,400 km met een volle bak. De prijsverschillen voor brandstof tussen de diverse landen zijn niet meer zo groot, maar toch doet het deugd nog eens te kunnen tanken aan €1,5 per liter (in Luxemburg en in het tolvrije Samnaun). Op dus naar de bergen, meer bepaald de Vierwaldstättersee, het Vierwoudstrekenmeer in Centraal-Zwitserland. Vanuit ons hotel (Seehof du Lac, een aanrader!) hadden we een prachtig zicht op het meer en de bergen rondom. De meerprijs voor een kamer met balkon aan de meerzijde loont zich. Om de zoveel tijd vaart één van de 20 veerboten voorbij, niet alleen voor de toeristen maar ook voor het woon/werkverkeer; zoveel sneller dan met de wagen langs de bochtige wegen. Wist je trouwens dat

Seehof Hotel du Lac in Weggis

Hotel Fex

de Mondscheinsonate van Ludwig van Beethoven haar naam dankt aan het meer? Een recensent uit die tijd vond dat de muziek hem deed denken aan de weerspiegeling van de maan op het meer. Hier stond de wieg van de Zwitserse natie. De alpenstaatjes Uri, Schwyz en Unterwalden sloten in 1291 op de Rütliweiide aan het meer een overeenkomst om elkaar te helpen in de strijd tegen buitenlandse vijanden. De menukaart is 's winters niet groot maar de cordon bleu wel; en lekker! Idem voor de typische cocktails die men er schenkt. Het dorpje Weggis is typisch Zwitsers met een promenade (inclusief palmbomen langs de 'rivièra' van Centraal-Zwitserland!), gezellige terrasjes ('s zomers) en de obligate 'huisberg', hier de Rigi, zowat 1,800 m hoog. Het is er bovendien rustig omdat er een rondweg is voor het doorgaand verkeer. Je kunt er ook een van de veeboten nemen naar Luzern of naar het Verkehrshaus der Schweiz vlakbij, het populairste museum van Zwitserland. Uiteraard konden we niet voorbij aan de Astridkapelle in Küsnacht. Daar verongelukte koningin Astrid op 29 augustus 1935. Koning Leopold zou verblind geweest zijn door de stralende schoonheid van de Rigi bij het ochtendgloren. Hun auto ging van de weg af en kwam tot stilstand tegen een perelaar. De koningin werd uit de wagen geslingerd. Exact op die plek staat een kruis. De kapel werd in 1960 verplaatst van de ene kant van de baan naar de andere en voorzien van ruime parkeerplaatsen, toiletten en infopanelen.

HET MONSTER VAN BRUNNEN

Zowat 50 jaar geleden logeerden we voor een opdracht van Intersoc in één van hun hotels in Brunnen. Bij een wandeling langs het Vierwoudstrekenmeer zagen we een groep mensen die naar een plek in het water stonden: er was daar iets aan 't gebeuren. Plots zagen we iets uit het water opduiken; het leek verdacht veel op wat je in tekenverhalen ziet: een kop en lange nek met trapsgewijze uitsteeksels. Ik schroefde snel mijn telelens op mijn foto-apparaat en kon nog net voor het onderduiken enkele foto's maken. Iemand vroeg me om het filmpje te hebben. Hij was kampioen speedbootvaren en bij het oefenen op het meer had hij al enkele malen hetzelfde creatuur gezien maar niemand geloofde hem. Vandaar zijn vraag. Ik zei hem dat ik maar een fractie van het 'beest' had kunnen fotograferen maar beloofde hem de foto's bij het einde van de reis langs te brengen (wat we ook gedaan hebben). 's Anderendaags stond het gebeuren uitgebreid op de frontpagina van de kranten. Enkele jaren later zie ik toevallig op ZDF het programma 'Verstehen sie Spaß' en daar liet men (beknopt) zien dat het allemaal opgezet spel was. En toch heb ik mijn

Fresco's in het kerkje van Fex-Crasta

twijfels: waarom duurde het zo lang voor men daarmee naar buiten kwam? En ook: toen we terug bij het hotel kwamen, zeiden de gasten daar dat ze loeien hadden gehoord; nochtans waren er geen koeien in de buurt. Blijkbaar doen al eeuwen verhalen de ronde als zouden er onder de bergen voorhistorische dieren ('Ungeheuer', monsters) leven in hollen en zich voeden met planten die geen licht nodig hebben; af en toe duiken ze dan op in het meer. En ik kan me goed inbeelden dat de Zwitsers niet gediend zijn met de promotie van een toeristische attractie die het drukke scheepvaartverkeer op het meer kan in gevaar kunnen brengen.

EN TOEN KWAM DE FÖHN

Het weer en het meer werden onstuimiger; de vlaggen achterop de veerboten waren zelfs gestreken. De föhn liet zich gevoelen. En ja: het weerbericht sprak van zware sneeuwbuien 's anderendaags. Na een uitstekend ontbijt vertrokken we. Het is opmerkelijk hoe men zowel hier als in Duitsland en Oostenrijk sterk de nadruk legt op de band van de voedingswaren met lokale producenten. De yoghurt die men serveert komt van enkele dorpen verder, de eieren zijn pas gelegd in de hoeve vlakbij en de vleeswaren zijn afkomstig van de buurtslager. Hun namen staan op de menukaart. We vertrokken dus, maar... langs waar? Moeilijke keuze tussen de mooie tocht over de Julierpas (vanuit Chur naar St. Moritz) of de auto op de trein in Klosters. Na controle op de onontbeerlijke website www.strassen.gr.ch en met het oog op de sneeuwstorm kozen we voor de Autoverlad die elk half uur door de Vereinatunnel naar Sargliains rijdt; een terechte keuze zoals later zou blijken. Het leek alsof de trein van de Rhätische Bahn op ons had gewacht want we konden er zo op en hij vertrok. Je blijft gewoon in de wagen zitten (een andere mogelijkheid is er trouwens niet) en na 18 minuten kom je aan in Engadin, de streek met onder meer St. Moritz. En toen zagen we al dat het weer het meende: een file van zowat 1,5 km stond te wachten om de trein in de andere richting te nemen. Hoe verder we Engadin inreden hoe heviger de sneeuwval. We passeerden het parcours van de Engadiner Volkslauf die loopt langs de Inn die ontspringt bovenop de Malojapas. Zo'n 14 000 (jawel!) langlaufers uit 60 landen trotseerden de sneeuwstorm, normaal 42 km (!) lang maar nu ingekort tot 30 km. Door de isolerende sneeuwlaag op de meren tussen Maloja en Silvaplana was het ijs namelijk te dun; het kon het gewicht van duizenden skiërs niet dragen. Vandaar dat het parcours 12 km korter werd, gezien de omstandigheden toch nog behoorlijk heftig. De aankomst lag in S-chanf. Ons einddoel voor die dag was Sils-Maria maar een hongertje deed ons halt houden in St Moritz. Pakken sneeuw noopten tot stapvoets

rijden en ook het inrijden van de parkeergarage verliep al schuivend, van links naar rechts, zelfs met M+S-banden op de wagen. Over de zowat 3 km van St. Moritz naar Silvaplana deden we... een uur. Stapvoets en stilstaan omdat de Julierpas dicht was. Het toont weer maar eens hoezeer Graubünden lang van de buitenwereld afgesloten was want men moet telkens een zware bergpas over: Bernina, Julier, Gotthard, Maloja. Dat verklaart waarom het Reto-Romaans nog leeft en één van de vier officiële talen van Zwitserland is, naast Duits, Frans en Italiaans. Het Rumantsch wordt gesproken door zo'n 36 000 mensen. Vele geografische benamingen zijn trouwens in deze taal, bv. Sils en Disentis worden respectievelijk Segl en Muster. De scholen in Graubünden onderwijzen zowel in het Duits als in het Reto-Romaans. Het is een speciale taal waarin je zowel Latijn als Italiaans kunt herkennen. Bv. zonsongang: il fer di, duisternis: s-chür, licht: glüsch en volle maan: glüna plaina.

HET FEXTAL

Onze volgende halte was slechts enkele kilometer daarvandaan: het onooglijke maar o zo mooi dorpje Sils tussen de meren van Silvaplana en Maloja. In mijn jeugd ben ik hier enkele keren geweest en toen zei ik: 'als ik met pensioen ga, kom ik hier wonen: gezonde lucht op zo'n 1,800 m hoogte, echte zomers en echte winters, (bijna) altijd mooi weer en als het eens slecht is, dan ben je zo via de Malojapas in zomers Italië'. Ik ben nu met pensioen maar 't is er niet van gekomen.

De wagen lieten we achter in de ruime ondergrondse parkeergarage want ons hotel Fex ligt in het Fextal en dat is autovrij; alleen de zowat 100 bewoners mogen er rijden. Vanuit de garage tot waar het hotelbusje ons opwachtte, was het zo'n 2 minuten stappen, maar het leken wel 2 uren in de hevige sneeuwstorm. We konden erom lachen (nadien), het was een avontuur. Het hotel met z'n markante architectuur is zoals je je kunt inbeelden: alles in hout, gezellig, krakende vloeren maar tegelijk ook kraaknet. De kamers zijn eenvoudig maar voorzien van al wat je nodig hebt. Opvallend: er is geen enkel tv-toestel (but who cares?!) en je kunt alleen maar halfpension boeken: er is immers geen restauratiemogelijkheid in de buurt en het busje rijdt maar 2 keer per dag. Hoewel je ook een 2 pk, een tweespan, kunt reserveren. Het nostalgische hotel is een juweel uit de beginperiode van het toerisme in de bergen. In de jaren 1850 gebouwd in een kuuroord in St. Moritz-Bad werd het rond 1900 afgebroken en stuk voor stuk per paard naar de huidige standplaats gebracht, in een van de hoogstgelegen permanent bewoonde dalen van Zwitserland.

INFO

- <http://www.hotel-du-lac.ch/>
- <https://www.hotelfex.ch/>
- <https://www.myswitzerland.com/nl-be/bestemmingen/engadin-st-moritz/>
- <https://www.myswitzerland.com/nl-nl/bestemmingen/luzern-vierwoudstedenmeer/>
- <https://www.engadin.ch/en/>
- <https://www.swiss-spectator.ch/nl/nederlands-vierwoudstedenmeer-cultuur-historie-en-natuur/>

Escapade nîmoise et ses environs

©Texte et photos : Sibylle Vermeire

La Maison Carrée

Une grille du Jardin de la Fontaine

Nîmes possède tous les atouts pour passer un agréable séjour dans le Sud de la France. La ville (150.000 hab.) est la préfecture du département du Gard situé dans la région d'Occitanie. Après 5 h 30 de voyage depuis Bruxelles-Midi, je débarque en gare de Nîmes. Mon hôtel, Chouleur-Margaret, situé dans le Vieux-Nîmes, est un ancien hôtel particulier doté d'une cour intérieure et d'un escalier majestueux. L'atmosphère y est chaleureuse et l'accueil impeccable.

LA ROMANITÉ

Le monument phare de la ville sont les arènes. En forme d'amphithéâtre, elles datent de la fin du 1er siècle av. J.-C. et sont les mieux conservées au monde. Leur capacité d'accueil actuelle est de 10.000 spectateurs. S'y déroulent notamment la Féria de la Pentecôte, celle des Vendanges, des spectacles romains, le Festival de Nîmes, ... Pour en savoir plus sur la tauromachie, visitez le Musée des cultures taurines. Le Musée de la Romanité, un énorme bâtiment recouvert d'une toge plissée composée de mosaïques blanches, se trouve en face des arènes. Il est très bien conçu et intéressera petits et grands. La pièce maîtresse est la splendide mosaïque de sol *Domus de Penthée* (IIe siècle ap. J.-C.). Mon intérêt s'est ensuite porté sur l'*As de Nîmes*, une pièce de monnaie en bronze frappée à Nîmes (Nemausus, nom

antique) au 1er s. av. J.-C. Elle représente les bustes d'Auguste et d'Agrippa et au revers, un crocodile (symbole de l'Égypte) enchaîné à une feuille de palmier (symbole de la victoire des Romains). Elle commémore la victoire d'Octave, le futur empereur romain Auguste, sur Cléopâtre et Marc-Antoine lors de la bataille navale d'Actium en 31 av. J.-C. C'est François Ier qui choisit ce revers comme armoiries de Nîmes. On retrouve le crocodile un peu partout dans la ville (fontaine, mairie, street art). En empruntant le boulevard Victor Hugo, je débouche sur la Maison Carrée, un temple érigé au 1er siècle après J.-C., dédié aux petits-fils de l'empereur Auguste. L'édifice est élégant par ses proportions et ses colonnes. Je poursuis mon chemin en longeant le canal pour aboutir devant l'une des grilles monumentales en fer forgé du Jardin de la Fontaine. C'est ici, autour de la source, que la ville de Nîmes est née. A deux pas du bassin, le temple de Diane et ses alcôves qui servaient sans doute de bibliothèque. En gravissant les escaliers, je me trouve devant la Tour Magne, une ancienne tour gauloise remaniée par les Romains. De son sommet je jouis d'une vue imprenable sur Nîmes.

LE VIEUX-NÎMES

Le Vieux-Nîmes avec ses lacs de ruelles et ses places, en partie piétonnier, est attrayant. Il compte de nombreux hôtels particuliers remarquables dont l'hôtel Fontfroide et l'hôtel de Bernis, une demeure médiévale toujours propriété de la même famille. Un petit tour aux Halles permet de découvrir la diversité des produits de bouche les succulents pâtés nîmois de la Maison Bosc, l'olive picholine, les croquants de Villaret, les produits de la mer et de la terre. Et si vous souhaitez une excellente fougasse à la fleur d'oranger, allez rue fresque, chez Alle. C'est addictif. L'écrivain Alphonse Daudet et l'actrice Bernadette Lafont sont deux personnages célèbres nés à Nîmes.

LE SERGÉ DE NÎMES (DENIM)

Saviez-vous que le tissage du sergé de Nîmes serait à l'origine de la toile de Nîmes que le colporteur américain juif Levi Strauss et son tailleur Jacob Davis auraient utilisé pour créer le *blue jean*, un pantalon résistant pour les cowboys, les fermiers et les chercheurs d'or ? Ils y ont ajouté des rivets pour renforcer les poches. Aujourd'hui, Guillaume Sagot, qui a fondé les *Ateliers Denim* en 2014, fabrique avec son équipe des jeans en sergé de Nîmes très écologique car, grâce au fil retors, il n'utilise ni colle ni solvants qui nécessiteraient un rinçage abondant donc très polluant. Dans le Musée du Vieux-Nîmes, installé

Balade nocturne dans le Vieux-Nîmes

L'hôtel particulier Fontfroide

L'abbatiale Saint-Gilles

dans l'ancien palais épiscopal du XVIIe siècle, une salle est dédiée à cette formidable invention du coton sergé de Nîmes. Nîmes comptait autrefois de nombreuses manufactures de laine, de soie et de coton. L'occasion d'y admirer notamment de superbes commodes de style Sumène en noyer, des textiles et bien d'autres beaux objets.

DEUX EXPÉRIENCES GASTRONOMIQUES

Parler de Nîmes sans évoquer sa gastronomie et la présence de deux chefs remarquables serait une grosse lacune. La cheffe *Georgina Viou*, originaire du Bénin, officie au restaurant Rouge. Galvanisée par l'obtention du trophée Grand de demain du Gault et Millau décerné en 2021, elle décroche en 2023 une étoile au guide Michelin. Une récompense amplement méritée. Elle propose une cuisine à base de produits gardois et béninois. Une profusion de légumes et de fruits, des herbes cultivées et herbes sauvages, des accords terre et mer. Son but : satisfaire sa clientèle, être bienveillante et accueillante. Elle refuse les étiquettes et veut garder son identité à tout prix. Magnifique salle de restaurant en rouge avec une déco design. Le chef *Damien Sanchez* et son épouse, *Séverine Lefebvre*, gèrent le restaurant

SKAB depuis 11 ans. Il a décroché une étoile au Guide Michelin en 2017. Tous ses fournisseurs sont gardois. La présentation des plats est superbe, la texture et la combinaison des aliments intéressantes, les mets sont goûteux, gourmands et raffinés. Ne manquez pas de goûter un des plats signature dont le dessert du chef pâtissier, *Michaël Rabadan*. Le sommelier, *Stéphane Stoetzel*, propose la meilleure carte de vins d'Occitanie. Le service de table provient d'un artisan local. Une salle lumineuse à la décoration florale superbe et variée. Aux beaux jours, on profite de la belle terrasse aménagée.

AUX ALENTOURS DE NÎMES

L'abbatiale Saint-Gilles (XIIe siècle), classée au patrimoine mondial de l'Unesco, se trouve à 20 km de Nîmes, sur le chemin de Saint-Jacques de Compostelle. Elle était autrefois le 4e lieu de pèlerinage du monde chrétien. Elle est composée d'une église supérieure et d'une église inférieure. Sa façade, de style roman provençal, est remarquable. La frise supérieure représente la Passion du Christ. Les tympanes montrent la Vierge en majesté, le Christ en majesté et la crucifixion. Une diversité de matériaux sont utilisés : la pierre grise, des colonnes romaines, du granit et du marbre noir. Le sarcophage de saint Gilles se trouve dans l'église basse aux dimensions

Le pont Saint-Nicolas

Méandre du Gardon

Les arènes de Nîmes

impressionnantes. À l'extérieur, jetez un œil à l'escalier à vis dont les marches sont renforcées par une voûte. Ce type d'escalier porte le nom *escalier de saint Gilles*.

À 18 km de Nîmes, les gorges du Gardon sont incontournables. Le nom « gardon » est l'appellation locale de la rivière le Gard. Je débute ma randonnée au village de Sainte-Anastasia, dans le musée de la Maison du Gardon qui me prépare à l'environnement, à la faune et à la flore que je découvrirai. Le massif des gorges du Gardon se trouve entre Nîmes et Uzès, de Sainte-Anastasia à Remoulins. Classé site Natura 2000, réserve naturelle régionale et réserve mondiale de biosphère des Gorges du Gardon par l'Unesco, ce massif remarquable par sa diversité et sa singularité couvre 12 communes soit 7.800 ha. Il est géré par le Syndicat mixte des Gorges du Gardon qui veille à protéger sa faune et sa flore et à trouver un équilibre entre l'homme et la nature. On peut y observer l'aigle de Bonelli, le vautour percnoptère, des chauves-souris, le castor, le ragondin, le murin de Capaccini... Le pastoralisme, pratiqué avec des moutons exclusivement, crée une ouverture dans la végétation pour permettre aux animaux de s'alimenter facilement. Le thym et la grande férule y fleurissent en abondance. Les impressionnantes gorges calcaireuses comptent environ 300 grottes. Le Gardon provoque deux à trois crues par an. Le castor ralentit celles-ci par les barrages qu'il construit, les nappes phréatiques étant ainsi rechargées. Les sentiers sont bien balisés et plusieurs boucles de randonnées sont proposées. Des cartes sont disponibles

à la Maison des gorges du Gardon. Je retiendrai outre la beauté de la garrigue, les magnifiques points de vue sur le Gardon et le pont Saint-Nicolas ainsi qu'une vue panoramique époustouflante sur l'un des méandres de la rivière.

C'est sur cette note verdoyante que je termine mon magnifique séjour à Nîmes et ses alentours. Je n'ai certainement pas épuisé le sujet. J'y retournerai avec plaisir.

INFO

- www.nimes-tourisme.com
- Le Musée de la Romanité
www.museedelaromanite.fr
- www.ateliersdenimes.com
- www.nimes.fr
- Le Musée du Vieux Nîmes : place aux Herbes
- www.gorgesdugardon.fr
- Maison des gorges du Gardon 2, rue de la Pente-Russan-30190 Sainte-Anastasia
- Hôtel Margaret Hôtel Chouleur et son restaurant gastronomique Rouge
- www.margaret-hotelchouleur.com
- www.restaurant-skab.fr

In het kielzog van Jacobus : mijn pelgrimsroute ! (deel 8)

©Tekst en foto's: Patrick Perck

Traject na **Reims** echt prachtig ! Glooiende landschappen en overal maar dan ook overal druiventeelt. Te vroeg in 't jaar om al druiven te ontwaren maar de ranken geven kick. Her en der wordt er gesnoeid, en geleid en gebonden en bemest. Beloofd goed wijnjaar. Uiteraard loop ik verkeerd en uiteraard sakker ik en na derde foute afslag tussen de velden vertik ik het om op passen terug te keren. Ik moet naar **Cumières** en Cumières ligt pal zuid. Kan niet missen. Loop tussen de wijnvelden en als baantje of pad teveel naar oost of west afdraait loop ik pal tussen de ranken. Niet makkelijk stappen en af en toe een boze boer maar ik ploeter verder. Tot... ik sta nu pal aan een zes-baans autostrade ! Tien kilometer terugkeren is geen optie en ik weet helemaal niet waar ik mij bevind. Moet erover ! Dwars oversteken is zelfmoord dus naast autostrade naar westen meevolgen. Na enkele kilometers

ontwaar ik een houten constructie over de autoweg. Is een soort wankele brug. Oef! Pas als ik op einde treden afdaal merk ik dat brugje niet tot einde van mijn lijden leidt. Nu een spoorweg. Ben nu tussen de autosnelweg en ijzeren snelweg beland. Dus opnieuw verder maar nu langs beide zijden getoet. Benzinedampen en geraas. Is dit een natuurwandeling? Na een uurtje ontwaar ik een echte brug... maar... op en afrit liggen aan andere kant en geen afslag hier in middenstrook. Dan toch de sporen over gehuppeld. Zelfmoord. Ik beloof God en Klein Pierke dit nooit meer te doen. Inderdaad niet voor herhaling vatbaar. Nu dan toch maar de weg genomen om aan stad of dorp of gehucht te geraken om me te kunnen oriënteren. Blijk ten slotte omweg van acht kilometer gedraafd te hebben. In 't vervolg moet ik echt de echte Caminoweg volgen. Was ik voorbereid? Langs geen kanten want mijn stafkaarten voldoen niet echt en de bewegwijzering voor Caminopelgrims munten uit in... afwezigheid. Het nu gedwongen stappen langs de (kleine) wegen heeft wel één groot voordeel. Elke halve kilometer kom je een wijnhuis tegen, afgewisseld met Champagnevelden, waar keurig op de bordjes de kasteelnamen staan vermeld. Oef. Cumières. Slaapplaats. Gezellige dikbuikige man ontvangt me en biedt me een biertje aan. Bier? Hier te midden van de Champagnevelden? Enfin. Bier smaakt. Wat is er te eten? Ik bied geen eten aan maar er is hier op 400 meter een restaurantje... Bah, nog vierhonderd meter heen en dan terug? Balen! ... Maar zijn zin was niet gedaan want blozend puft hij verder... maar dat restaurantje is op maandag gesloten! En vandaag is het... Enige mogelijkheid is een pizzatentje in volgend dorp. Is 2,5 km! Om te schreien en te vloeken. Wenen deed ik niet maar tweede zeker en vast! Het enige wat ik mij herinnerde was dat ik nog eens 2,5 km extra moest stappen om aan een pizza te geraken. En ook dat was een ramp want de pizza's waren reuzengroot en kon ik echt niet binnen krijgen. Toen ik vroeg of halve mocht kreeg ik 0 op het rekwest. Stond niks anders op dan daar te wachten tot een van de volgende gasten ook een halve wilde hebben. Niemand. Wel een dame die 1,5 pizza wilde en dus die tweede met mij wou delen op voorwaarde dat zij het beleg mocht kiezen. Ze mocht! Was slechte keuze want met ansjovis. Zoute brot. 's Avonds kapot in bed. Wel zeer fijn bed en zeer propere douche en 's morgens zeer (karig) smakend ontbijt.

Vandaag zware tocht naar **Baye** en ik laat Epernay links liggen. Lekker zonnetje en paden aangeduid. Wordt gezegende dag. Ik had beter moeten weten. Mijn dikbuikige gastheer had me nochtans verwittigd: op een zeker moment ga je een zeer lange en steile helling moeten beklimmen. Pas dan goed op boven op de top... Maar

in de namiddag kwam ik nu inderdaad aan een helling aan. Een lange helling. Een steile helling. Dus oppassen geblazen. En ik blies opgepast. Gelukkig op nok heuvel tussen takken en struiken houten wankel bordje met duidelijke melding: Camino en wijzend naar links. Volgen maar. Links betekende berg afwaarts. Na honderd meter geen nieuw bordje. Na tweehonderd meter geen nieuw bordje. Na 400 meter geen nieuw bordje. En maar dalen. Op einde, nog zeker een halve kilometer lager ontwaarde ik een grote drukke dwarsweg maar op mijn pad iets daarvoor een tractor. Lopen maar voor uitleg. Toen ik op enkele tientallen meter van reddingsboei verwijderd was zette landbouwvoertuig zich in beweging. Ik harder sukkelen. Tractor harder rijden. Hijgend zag ik hem de grote weg opdraaien. Toen ikzelf op weg aankwam geen enkele aanduiding waar ik was. Dan maar auto tegenhouden. Geen tegenhouden aan. Claxonnerend zoefden ze voorbij. Zelfs vrachtwagens waren te gehaast. Ten slotte maar op weg zelf gaan staan. Bus stopt. Oef. Bleek schoolbus en zeer vriendelijke schoolbuschauffeur legde me geduldig uit dat dat houten pijltje een kwajongensstreek zou zijn geweest. Was zeker niet de eerste keer. Daar moest je zeker niet links maar in tegendeel schuin rechts! Et maintenant? Terugkeren dus terug omhoog meer dan 3 kilometer! Geen denken aan. Tweede mogelijkheid: deze weg volgen omheen de berg maar is een omweg van 12 kilometer. Geen denken aan. Kom stap in want ik moet de schoolkinderen overal thuis afzetten en de voorlaatste halte waar ik een tweeling moet deponeren ligt op 250 meter van je pad en op 300 meter van je verdomd kruisje. Brave chauffeur. Ineend. Ten langen leste pufte de bus naar een stopplaats waar de twins afstapten en waar de chauffeur me uitlegde hoe ik aan overzijde pleintje de goede aanduiding zou tegenkomen. Had nu al zoveel tegenslag mee gemaakt dat ik argwanend vroeg of zijn uitleg wel correct en waarheidsgetrouw was. Oui, oui! Toen ik bleef aarzelen stapte hij uit en leidde hij mij bij de hand pakkend naar het correcte bordje. Brave buschauffeur! Enkele uren te laat kwam ik op slaapplek toe waar ik al werd opgewacht door twee Nederlandse pelgrims. Zij hadden honger maar gastvrouw wilde niet voor eten zorgen vooraleer alle drie haar gasten waren gearriveerd. Zij hadden al gedoucht, hun kleren gewassen, hun voeten verzorgd en hun sportkledij aan! Waar bleef ik toch? Verkeerd gelopen! En je app? Mijn app? Hoezo, geen app? Hoe stap je dan, welk traject volg je dan? Ik gebruik mijn stafkaarten. Gebulder! Gegiechel en gebulder duurde tot diner. En tijdens diner ratelden ze maar door over app en trajecten en dagmarsen en routes enz. Mijn blik van schaapachtig meesmuilend verongelijkt kijken deed hun altruïsme fel opblaaien. Ze beloofden me te helpen na het eten en na een rondje

Heineken op mijn kosten. En dat deden ze, Henk en Jo. Beiden informaticagekken werkzaam in de Technische Universiteit van Delft en die van hun directie een verlofstelsel van drie maanden hadden weten los te peuten als presentje voor hun bonafide werkzaamheid... en in die periode Santiago probeerden te bereiken. Jong, sportief, met hi-tech uitrusting, ik ben zeker dat zij in hun opzet zullen slagen! Deze techneuten schoten vragen af over mijn know-how aangaande digits. Gaven ze dit wel snel op. Maar ik volgde gedwee hun bevelen op. Geef hier je GSM! Geef hier je www! Geef hier je bankkaartcode! Geef hier je stafkaarten! Heel de nacht door prutsten ze aan mijn smartphone en heel de nacht door moest ik hen te pas en te onpas trakteren op Heineken. Maar tegen 5.00 uur waren ze ready. Luister goed, vermits je niks van digitale routeplanners kent hebben we je het zeer makkelijk gemaakt. We hebben een app (Komoot) op je GSM geïnstalleerd en hebben daar een jaarabonnement aan gekoppeld. Dan hebben we onze dagtrip-parcours die we thuis hadden uitgestippeld en voorbereid naar jou doorgestuurd. Per dag. Vermits de wifi hier totaal onvoldoende is hebben we daarvoor je 4G abonnement moeten gebruiken. Die hebben we tijdelijk serieus moeten verhogen want je had een amateuristisch abonnement. We hebben ook je cloud moeten verhogen want die was in hetzelfde bedje ziek. Dan hebben we de dagtrips hernoemd want we hebben uiteraard enkel de toekomstige trajecten gefilterd. Dit houdt allemaal in dat wij nu gaan slapen en onze tocht morgen gaan voortzetten maar dat je nu op je GSM kan volgen hoe je echt moet stappen en waar je echt moet afslaan en je zal wel een rood uitroepingsteken zien verschijnen wanneer je teveel afwijkt van je parcours. Heu, bedankt maar moet ik dan heel de tijd met mijn telefoon in de hand vorderen? Jazeker. Dat houdt mijn batterij niet uit! Heb je geen batterypack? Ben je dan echt zo weinig voorbereid? Heu, ik ben toch pelgrim en heb goede stapbotinnen en een goed gefitte rugzak... Wij begrijpen echt niet hoe je op deze manier al tot hier bent gesukkeld! Ik ook niet maar ik besef wel dat quasi het dubbel aantal kilometer heb gelopen dan wat strikt noodzakelijk is. Goed. We helpen je verder maar deze keer kom je er niet met een Heineken van af hoor. Je zorgt voor een uitgebreid ontbijt en... verse koffiekoecken! Ik op zoek in het dorp naar verse koffiekoecken (vond enkel croissants en chocoladekoecken) en zij verder stomen. Tegen 8.00 u hadden mijn helden én een ontbijt én waren ze erin geslaagd aan mijn Komootsysteem een geluidsinterface te koppelen waardoor ik niet meer constant naar het scherm moest turen maar ik de onderrichtingen auditief te horen kreeg. Ik vroeg mijn Nederlandse maften hun gegevens voor het geval ik nog verdere vragen had. Zij naar hun brits

en ik op stap want mijn volgende slaapplekken waren immers vastgelegd en juridisch mocht ik daar niet van afwijken. Was ik nu voorbereid?

A tourist takes a picture... in Lier

.....
© Karel Meuleman
.....

Is dit de Provence? Of Umbrië? Of toch België? Het is dit laatste meer bepaald in de streek van Lier. Je hoeft dus niet ver weg te trekken om mooie landschappen te zien. Bij deze foto was het licht speciaal want het was net voor zonsondergang, bij fotografen gekend als het 'gouden uur'. Het licht is dan heel zacht en warm met veel gele, oranje en rode tinten. De atmosfeer filtert het blauwe licht uit het spectrum waardoor de kleuren zachter worden. Als de zon onder is, krijg je het 'blauwe uur' met diepblauwe kleuren als gevolg. Er bestaat zelfs een aparte app 'Alpenglow' om te voorspellen wanneer de genoemde uren exact vallen op de aangegeven plek en of het moeite zal lonen. De foto is bewerkt met een HDR-programma, wat staat voor high dynamic range, net alsof je drie foto's zou mengen, elk met een andere belichting. Zo worden donkere partijen iets lichter en lichte partijen iets donkerder. Technisch: Apple Iphone 11, f/1,8 en 1/190 sec., ISO-32 en brandpunt 4 mm (in 35 mm: 26 mm).

Is this Provence? Or Umbria? Or Belgium? It is the latter, more precisely in the region of Lier. So you don't have to go far to see beautiful landscapes. In this photo, the light was special because it was just before sunset, known to photographers as the 'golden hour'. The light is very soft and warm with lots of yellow, orange and red tones. The atmosphere filters the blue light out of the spectrum, making the colors softer. After the sun has set, you get the 'blue hour' with deep blue colors as a result. There is even a special app 'Alpenglow' to predict exactly when the mentioned hours will fall at the indicated spot and whether it will be worth the effort. The photo has been edited with an HDR program, which stands for high dynamic range, just as if you were to mix three photos, each with a different exposure. Dark areas become slightly lighter and light areas slightly darker. Technical specs: Apple Iphone 11, f/1,8 and 1/190 sec., ISO-32 and focus 4 mm (in 35 mm: 26 mm).

Kust wil toerisme met meer maatschappelijke draagkracht

©Tekst: Daniel Steevens – ©Foto's: Westtoer en Nautilus Consortium

Casinocomplex Silt te Middelkerke

Waar kan je authentiekere grasduinen dan aan onze Kust? In dit geval gaat het over neuzen in het “Strategisch Beleidsplan Kust 2024-2030”. Het document is opgemaakt door Westtoer i.s.m. Toerisme Vlaanderen en met de zegen van het kustburgemeestersoverleg. Bij de vrome intenties duiken trefwoorden als

duurzaamheid, klimaatbestendigheid, kustbescherming en seizoensspreiding niet onverwacht frequent op. Veel verrassender is de expliciete aandacht voor “regeneratief toerisme”, zeg maar toerisme met meer maatschappelijke draagkracht.

Watersporten aan het strand van Blankenberge

Hoewel volgens de SWOT-analyse de ruime zandstranden en de gezonde lucht de voornaamste reden blijven om naar de zee te komen, omvat regeneratief veel meer dan een teruggrijpen naar het heilzaamheidsdiscours waarmee het kusttoerisme destijds ontkiemde. “Toerisme en recreatie zijn een middel om mensen gezonder en gelukkiger te maken en met elkaar te verbinden. De toeristische sector draagt bovendien bij aan het succes van andere sectoren op het gebied van inkomen en werkgelegenheid, aan de leefomgeving en aan het vestigingsklimaat van de bestemming.” De primordiale doelstelling in het beleidsplan luidt daarom voortaan: de kwaliteit centraal stellen in de toeristische beleving.

SILT

Concreet betekent die beleving onder meer vernieuwing van de zeedijken, maar ook nieuwe fiets- (2026) en wandelnetwerken (2027) in de Westhoek en het Brugse Ommeland. Er zal gewerkt worden aan de verdere ontwikkeling van watersporten en van meer all-weather faciliteiten.

Een radicale ommezwaai houdt deze toeristische aanpak nu ook weer niet in. De Kust zat al in die flow met acties zoals Q(uality)-label, Zee van Smaak en focus op kunst en cultuur, cfr. de initiatieven rond schilderlegendes Ensor (Oostende) en Delvaux (Koksijde), plus Permeke (Jabbeke) in de polders.

Top in beide betekenissen zijn in het hinterland ook de torens met panoramaview (programma Horizon 2025) en in de badplaatsen zelf de pittige landmarks van de Triennale Beaufort 2024. Als opmerkelijkste kersverse

Beaufort 2024: beeldengroep “Men” van Nina Beier op golfbreker te Nieuwpoort

architecturale realisatie – pal op de kustlijn en beschermd tegen de natuurgrillen – geldt casinocomplex Silt in Middelkerke.

TWEEDE VERBLIJVERS

Over de kwantitatieve norm: we staren ons elke vakantie blind op de variabele, want immer weersgevoelige hotelbezetting. De hotellerie maakt nochtans amper 7 % van het totaal overnachtingscijfer uit (bijv. 2 miljoen op de 27,5 miljoen in 2022). Zelfs alle commerciële logies (B&B’s, jeugdlogies, verhuurde panden...) samen komen niet aan de helft van het totaal. De meerderheid wordt immers ingenomen door de tweede verblijvers (van eigen kampeerplaatsen tot huizen of appartementen).

De totale omzet van 3,4 miljard euro (2022) kwam dan ook voor 41 % van tweede verblijvers t.o.v. 33 % van verblijfstoeristen. De resterende 26 % werd gegeneerd door (17 miljoen) dagtoeristen. Deze laatste categorie verdwijnt uit de marketing. De pijlen zullen meer gericht worden op jongeren en geografisch op franstalig België. Naast de buurlanden wordt ook Scandinavië bespeeld omdat deze noorderlingen steeds meer bloedhete zuijderse zomertoestanden mijden.

Go Norway – Liaison directe Bruxelles-Bergen

©Texte : Gilbert Menne – ©Photos : Casper Steinsland, Visit Bergen, Fjord Norge, G.M.

La liaison directe entre Bruxelles et Bergen deux fois par semaine, le lundi et le vendredi, avec la compagnie Widerøe est une bonne nouvelle pour le tourisme norvégien, et particulièrement pour les deux régions Fjord Norway et Northern Norway. Les vols vers Tromsø et Bodø sont ainsi plus aisés. Les responsables de ces régions étaient présents dans ce cadre au Thon Hotel Bruxelles pour présenter leurs atouts respectifs.

BERGEN, PATRIMOINE MONDIAL

Outre le quai hanséatique mondialement connu de Bergen, la ville possède plus de soixante musées, attractions touristiques et galeries diverses, c'est dire que le visiteur n'a que l'embarras du choix s'il peut rester deux ou trois jours sur place. Mentionnons notamment le Bryggen museum, le musée Hanséatique, le musée Edvard Grieg, le musée en plein air Old Bergen avec 50 maisons traditionnelles reconstituées et l'Aquarium. Ne manquez pas de prendre le funiculaire Fløibanen ou le cable car Ulriken 643 pour jouir de superbes vues sur la ville et ses environs. Bergen et ses îles proches sont également connues pour ses excellents restaurants de produits de la mer.

FJORD NORWAY

Quand on dit fjord, on pense à la Norvège. Pas loin de Bergen, faites le déplacement en bateau jusqu'aux Hardangerfjord et/ou Sognefjord, les deux sites les plus fameux de Scandinavie. La région contient aussi de splendides cascades et des belles promenades le long des falaises.

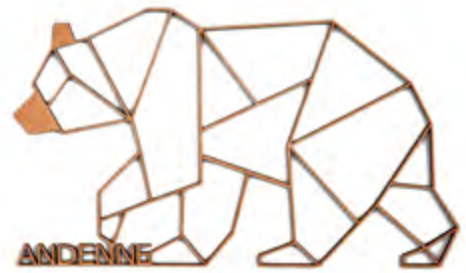
NORTHERN NORWAY

La région du Nord de la Norvège couvre près d'un tiers du pays. Ses villes principales sont Bodø, Narvik, Tromsø et Finnmark. C'est la région du soleil de minuit et des aurores boréales, située sur le Cercle polaire Arctique. Elle est renommée pour ses îles, ses grandes montagnes, ses parcs naturels, ses fjords et le fameux Cap Nord. Si vous avez le temps, prenez l'avion ou le train. Si non, de nombreux croisiéristes proposent sa découverte avec tout le confort souhaitable.

INFO

- www.visitbergen.com
- www.fjordnorway.com
- www.nordnorge.com
- www.wideroe.no
- www.thonhotels.com

UBJET Algemene Vergadering in Andenne

©Tekst en foto's: Patrick Perck, Karel Meuleman

Alternerend wordt de Algemene Vergadering van UBJET in Vlaanderen, Brussel en Wallonië gehouden, kwestie van iedereen de mogelijkheid te bieden om dichtbij huis deel te nemen én om het federale karakter van onze organisatie te onderstrepen. 2024 was het dus de beurt aan Wallonië en Philippe Lombet op de kaart te zetten. Door allen met dank aanvaard! Eind april maar nog steeds koud en kil en de dagen geteisterd door onweer afgewisseld met buien. Grondwater op recordpeil. Weg naar Andenne, in de mooie provincie Namen toch feeëriek mooi en de laatste tientallen kilometer prachtige groene hellingen en valleien: op reis in eigen land.

HOTEL PÉGARD

Plaats van samenkomst: Hotel Pégard, blijkbaar het enige hotel die naam waardig in de stad. En we zouden starten met een rondleiding doorheen het hotel door de heer Nicolas Schifflers, directeur-generaal... Niet veel hoop iets specifiek te ontdekken want hoeveel hotels hadden we al niet met onze vereniging bezocht? Wat een vergissing van mij en wat een verrassing. Dit dries-terrenhotel is inderdaad meer dan een bezoek waard. Ik meen het echt: bezoek dit hotel want het is uniek. Beter nog, boek er een kamer! Pégard is namelijk gebouwd rond en omheen een fabriek! Meer nog: een nog steeds werkende fabriek! De kamers, de eetzaal, de conferentieruimtes, allemaal rond de grote fabriekshal ingeplant en overal ramen (uiteraard dubbel glas en geluidswerend) waardoor je het productieproces goed kan volgen (en moeder de vrouw kan controleren of manlief of zoon wel voldoende arbeidsijver aan de dag legt). Een uniek gegeven en dan begrijp je ook onmiddellijk waarom

de lift bv zo vol graffiti besmeurd lijkt. Is opzet want fabrieksasseneur!

En dat er gewerkt werd! Zaterdag en toch waren er metaalslijpers en -boorders bezig! De enorme cilinders die er momenteel werden gefreesd, moeten continu bewerkt worden. Aan sommige onderdelen is men weken bezig... Jazeker, ook op zaterdag! De mega-machine die centraal te pronken staat/hangt is uniek in Europa...

Dit unieke hotelconcept - geopend in 2021 - én ook de andere eyecatchers van Andenne werden later zeer plastisch en humoristisch onderstreept door de heer Claude Eerdekens, al meer dan 50 jaar trotse burgemeester van Andenne.

Nog een exposé van de dienst van [toerisme](#) en dan de effectieve algemene vergadering, geleid door onze voorzitter Gilbert Menne en begonnen met een minuut stilte voor het onlangs overlijden van onze collega-bestuurder Jean-Claude Couchard.

Unanieme goedkeuringen van verslag van vorige AV, het kasverslag, de begroting, de herkiezing van de uit-tredende bestuurders en de controleurs der rekeningen, de bespreking van onze activiteiten en de planning van toekomstige uitstappen kennen hun verloop en algemeen applaus voor zij die onze vereniging voortsturen en voortstuwten.

SCHITTERENDE BEZOEK

Tijd voor lunch in [Au Bon Plan](#) (Promenade des Ours). Echt lekker en uitstekende bediening door meer dan vriendelijk personeel die ook haar best deed om Nederlands te spreken. Trouwens pluim voor dienst van toerisme die overal ook de Vlamingen ter wille was.

In namiddag - alsof de hemel er zich mee bemoeide telkens tussen de buien door – het schitterende bezoek aan de stad zelf. Dra duidelijk dat Andenne bezoeken nuttig en zelfs aan te raden is. Pareltjes van ontdekkingen!

Bij doorkruisen van de stad zie je overal standbeelden. Niks bijzonders. Maar waarom zoveel standbeelden van beren? Vraagt om uitleg. De beer is het symbool van Andenne omdat ooit Karel Martel, kleinzoon van Karel de Grote, hier leefde en het beu was dat een reuzenbeer hier ronddoolde en de bevolking terroriseerde. Karel Martel was dan nog maar een kind toen hij, gewapend met een knuppel, op zoek ging naar die beer, hem eindelijk vond en met een welgemikt slag die hollenbeer naar de eeuwige jachtvelden stuurde. Eeuwige roem voor onze heer Martel en sindsdien de beer het symbool van én de stad én het plaatselijke carnaval.

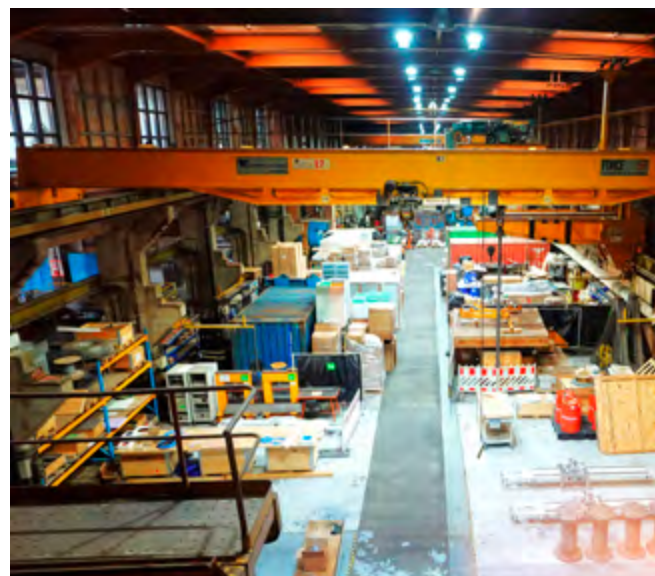

Via berenbustes naar Le Phare, de Vuurtoren! Vuurtoren in Andenne? Le Phare is een merkwaardig gebouw dat verschillende diensten herbergt maar vanop dakteras, het hoogste punt van de stad, heb je een hemels (inclusief de hemelsluisen...) vergezicht over de vallei en de streek. Bewonder het blauw van de Maas en het groen van de omliggende bossen. Terug afdalen naar de gelijkvloerse verdieping waar de Toeristische Dienst gehuisvest is en de bibliotheek maar kijk maar best naar beneden, naar de vloer. Vloer is uit... glas en onder de vloer zie je doorheen het glas de kelders maar in feite het oude art-déco zwembad waar de authentieke kuip inclusief de bassinladdertjes een bijzondere aanblik bieden! En geen gevaar voor de boeken want het bassin bevat geen water meer! Echte vondst!

Ook [EMA](#) (Espace Muséal d'Andenne) is in Le Phare gehuisvest. Onderwerp? Keramiek in al haar vormen en gedaantes maar ook in een tweede afdeling alle wetenswaardigheden over het archeologisch onderzoek in de grot Scladina. Beginnen met dit laatste. Elk jaar worden in de grotten van Andenne nieuwe fossiele beenderen opgegraven maar het nec plus ultra is ongetwijfeld die van het neanderthalerkind van Scladina. Dit meisje is aan de hand van verschillende methodes tot op de dag

gedateerd (bv koolstofmethode) en zelfs haar laatste maaltijd is getraceerd aan de hand van minuscule restjes achtergebleven op de tanden en kaaksbeen. Een levensechte reconstructie is een waar meesterwerk. Uiteraard zijn ook de andere prehistorische vondsten merkwaardig maar een "Meisje van zestien" zoals Boudewijn de Groot zo melancholisch zong is hier toch het paradepaardje. En alles zo klantvriendelijk: overal kan je aan draaien, drukken of mee spelen. Interactive methode heet dat en zelfs AI is van de partij! Op tweede verdieping dan Keramiek! Om aandacht te wekken kregen we allen een klomp klei in de vuist. Kneden maar. Opdracht? Boetseer een neanderthalerkind. Mijn creatie leek meer op een fallussymbool maar mijn handen en nagels waren zeker zo zwart als die van onze leermeester... Achteraf heb ik stilletjes mijn gedrocht verschoven naar de desk van onze secretaris-generaal... Toch nog even naar de collegiale kerk van Sainte-Begge die helemaal gerenoveerd werd... aan de buitenzijde.

Spijtig genoeg is binnen loeren nog niet mogelijk want nog niet klaar. Maar niet getreurd en niet gerouwd: Andenne liet een meer dan positieve indruk na en merci voor UBJET en Philippe Lombet die ons hielp al dit schoons te ontdekken...

TRAVELLING NEWS brings the very best with up-to-date information on travel destinations from all over the world to people who love travel! Our digital magazine, which appears every three months, featuring inspiring articles, latest travel news reports, holiday ideas, special offers and more, is sent to thousands of travel lovers.

TRAVELLING NEWS will help the readers to decide where to go on their next holiday.

TRAVELLING NEWS can help YOU, by promoting and publishing your destinations, accomodations, transportation and much more in our magazine.

FORMATS	BASIC RATES/EDITION
Cover 4	500,- €
1/1 page (210 W x 297 H mm + 3 mm bleed)	300,- €
1/2 page (210 W x 148,5 H mm)	175,- €
1/4 page (210 W x 148,5 H mm)	100,- €
Banner	75,- €
Advertorial of 2 pages	500,- €

4 EDITIONS/YEAR : March, June, September, December

Hoofdredacteur – Rédacteur en Chef – Editor in Chief

Gilbert Menne
Avenue des Buissonnets 54, B-1020 Brussels (Belgium)
gilbertvictormenne@gmail.com | www.ubjet.org

Founders

Walter Roggeman

Editorial Committee

Gilbert Menne, Patrick Perck, Karel Meuleman

Contributors

José Burgeon, Patrick De Groote, Gilbert Menne, Karel Meuleman,
Patrick Perck, Daniel Steevens, Sibylle Vermeire.